

ПАЛІНІІ НАСТАЙНІК — ВЁСКА

Роля настаўніка ў вёсцы значна шырэйшая, чым толькі, як можа здавацца, выхоўванне дзяцей і ўлажэнне адпаведнага запасу ведаў у іх галовы. Наставнік — гэта таксама член вёсковага грамадства, часта ініцыятар добрых спраў, свой чалавек, кія ўмес дапамагчы, умеет падказаць, наўгеды выхад у канкрэтную сітуацыю.

Але настаўнік змогае выконваць гэту пачасную ролю толькі тады, калі сам будзе адчуваць сабе членам гэтага грамадства, калі тут жыве і думае працаўшчына не адзін год. Таму наша дзяржава ў апошні час і прызначае столькі ўвагі квагтрам для настаўнікаў.

Наставнікі, якія жывуць справамі вёсکі, часта ўваходзяць у розныя вёсковыя арганізацыі, становішча іх кіраўнікамі, што дае несумненню карысць ім асабісті асаўбіва вёсцы.

Вось у Даشاх, напрыклад, вельмі папулярны спрод насељніцтва гурток вёсковых гаспадарчын. Гэтая вельмі канкretна дзеяйнічае арганізацыя галоўным сваім заданнем лічыць дапамагчы жанчыне ў яе штодзённых хатніх абавязках — выхоўванні дзяцей, вядзені дому, прыбраці, гатаванні і ў многіх іншых непералічаных будзённых спраўах.

Дык вось настаўніцы, адчуваючы сябе паўнапраўнымі членамі вёсковага грамадства, узялі на сябе ініцыятыву працы гуртка. Старшынёй КГВ была выбрана настаўніца Валяніца Ращэнка, жонка дырэктора школы. Сам дырэктор назмала працы ўклай ў справы гуртка і лічыць ў жанчын неафіцыяльным (бо мужчына) членам.

Ужо некалькі год у школе па ініцыятыве настаўнікі арганізуеца дзяцінцу. Дзеці ў час найгоршых паліўных работ знаходзяцца ў дзяцінцы пад апекай наставніц, атрымоўваючы абед і прызначаючы да калектывнага жыцця.

Жанчыны вёсцы вельмі задаволены аспекцай. Аддавалі ў дзяцінцу нават двухгадовых малітак, верачы, што дзіця будзе добра дадзелана. Усе жыхары вёсцы вельмі хадзялі, каб дзяцінцу ў Даشاх быў ператвораны ў прадуктоле і працаўшчы круглы год. Думаю, што гэта спраўа вельмі важная як для дарослых жыхароў вёсцы, так і для саміх дзяцей, і павінна быць вырашана з карысцю для вёсکі. Дзяцінца сабралася б шмат (летьам збралася калі сарака), бэць каму вёсци дзяцінцу, а асаўбіву ролю прадшколе альгірала б у падрыхтоўцы шаціцідку да школы, да калектывнай працы, выпрацоўваць б у іх адвару, бо і гэта вельмі важная спраўа для вёсковага дзяцінцу.

Гуртку вёсковых гаспадарчын добра дапамагае сельскагаспадарчы гурткоў. Вось тут і паяўляецца супрацоўніцтва жонак і мужоў на грамадскай ніве. Патрэбы быў жанчынам трактар, каб прынесці зямлі і загаспадарыць інспекты — гурткоўцы прысталі трактар. А калі ў супольным агародзе вырасла найлепшая ў вёсцы расада, жанчыны прадалі яе, а за заробленыя трошы, абмеркаваўшы гэта дакладна, купілі сокавіроўку для агульнага карыстання. Агародніна з супольнага агарода ішла лётам на харчаванне дзяцей у дзяцінцы. Сельгастргурт таксама не хадзіў быць горшым і купіў для дзяцінцы кухонныя шафы. Вясной дзяцінцу атрымае абсталяванне для пілоўкі гульняй.

Жанчыны ў сваім гуртку вучанца, як лепши весці хатнюю гаспадарку, гадуюць курант, арганізуюць розныя курсы, регулярна чытаюць журнал «Гаспада́нія» і іншыя часопісы.

Наставнікі ўключаютца і ў іншыя спраўы вёсکі. Вось ужо трэці год арганізуюцца курсы асветы для дарослых. І былі дзесяці дарослых вучні вылеслі са школы вялікую ўдзячнасць да школы і настаўнікай. Яны не забываюць пра школу, нават калі пайшлі далей у свет. Дырэктар школы з гонарам паказаў тутысты альбом вішневальных паштоўак ад быльшіх сваіх вучніў. Альбом гэты — адна з тых дробных крупнікрадасцей, якія дае настаўнікам іх цяжкасць штодзённай працы.

А цяжкасці і клопаты ў настаўніцкім жыцці здаюцца, на жаль, значна часцей, чым радасці. Не будзем сёпія ўнікаў у педагагічных спраўах. З імі дашаўскія настаўнікі і самі нядрэнна спраўляюцца. Нязноснымі ім здаюцца клопаты адміністрацыйнага характеру.

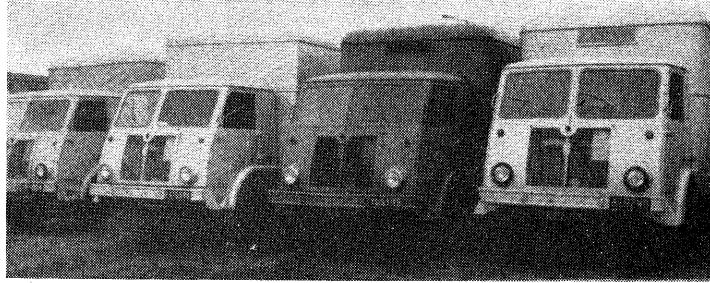
Тры гады назад школа атрымала новы дадатковы будынак. Цешыліся нас-

Жіва

ТЫДНЕВІК ГПБГКТ

№ 50 (876) ГОД XVII БЕЛАСТОК 10 СНЕЖНЯ 1972 Г. ЦАНА 60 гр.

ПОМ на вёсцы

«Стары»-халадзільнікі, готовыя для далейшай эксплуатацыі.

Тут капітальны рамонт праходзіць восі і калесы.

«Урсус» С-4011 з МБМ у Кленіках на «лячэнні».

Было гэта яшчэ ў пачатку верасня. Гутарыў я з гаспадарамі аб працы нараўскага ПОМ-у. Адразу сабе падумаваў, што ў адрадзе нараўскага ПОМ-у пачніць шмат крытычных заўбаг. І не тому, што быцькам бы тут працаўшчы горшыя людзі. Мне здавалася, што нараўскі ПОМ для гэтага мае аўтактычныя прычыны: тут асвярдзіце тыпова вёскове, ды і ад грамадскіх цэнтраў з чыгуначнай вельмі далёка. Аднак крытычных заўбаг не было... Наадварот, гаспадары з Валікіх Тынявіч гаварылі, што «хлопцы з ПОМ-у гэта свае людзі, і ў часіў рамонту не траба было ду́гта чакаць».

У пачатку лістапада г. я наведаў нараўскі ПОМ. Тоё, што я тут пачуў у буйчыку, прыемна распаравала мене.

Нараўскі ПОМ гэта найвялікшае прадпрыемства калісі горада, а зараз вёсцы Нарва. Мае ён свой філіял у го-

МАЛАНКАВЫ КОНКУРС

Выбіраем імя бельскаму хору

Па просьбе бельскага хору БГКТ аўтойлем маланкавы конкурс на назнанне для гэтага заслужанага калектыву. Пропанавы шылі ў нашу рэдакцыю. Колькасць пропаноў неабмежавана. Тэрмін даследзання пропаноў — да 15.XII.72 г. Для ўдзельнікаў конкурсу ГП БГКТ падрыхтавала кніжная ўзнагарода.

У Рыбалах узбунтаваліся.

— У нас вёска амаль, як горад, — даказвалі прадстаўнікам павятовай улады. — Мы да сябе гміны не выпусцім. Да Храбалаў не пойдзем!

Зразумейце, — тлумачылі ім, — што мы не можам утварыць гміны і ў вас і ў Храбалах! Храбалах і тамашнім вёскам значна цяжкі было б да вас даязджаць. Ды ў Храбалах існуе ўжо мураваны будынак як найбльш адвародны на сядзібу гміннага упраўлення.

— Тады хай нас ужо лепши далаўчы да Заблудаўскай гміны ў Беластоцкім павеце!

— Што вы на тое, таварыши сакратар? — пытало ў магістра Сяргея Нікіцоў, сакратара презідуму ПРН у Бельску.

— Мы прастваўшчы не будзем, — заяўляе ён і раскладае на стале карту Бельскага павету. — Весь рыбаалаўскія грамада, — паказвае. — Яна быццам даклесна да нашага павету.

На шляху у гміну

Сапраўды, вёскі Рэпнікі, Паўлы, Войшкі, Канюкі, Рыбалы, якія прыналежаць да Рыбаалаўскай грамады, аддзяляе ад Бельскага павету многаводная Нараў, а шырокая шаша, па якой што некалькі мінут імчаніца блакітны аўтобусы, як страва, накіруюваецца ў Заблудаў і далей — у ваяводскі Беласток.

— Хай сабе адъехаць, — пайтарае сакратар. — У эканамічным сэнсе гэтага грамада таксама нам надта ж вяліка гонару не прыносяць. Землі там слабыя, ураджай невысокі.

— Ці многа маецце подобных праблем у сувязі з укарэненіем пропанавы партыі аб новым адміністрацыйным падзеле і ўстанаўленні гмінных упраўленняў?

— Цяжка сабе ўяўіць, каб гэтых клопату не было, — сказаў кіраўнік арганізацыйна-праўнага аддзела павятавай рады Мікалай Сідарук, які дагэтуль прыслухаўся да нашай гутаркі. — Мы ж па сутнасці грунтуюна пе-рабудоўваем цэлую арганізацыйную структуру мясцовай улады. Дагэтуль у Бельскім павеце дзеянічала 18 презідууміў ГРН і дзве гарадскія рады. Цяпер будзе толькі 7 гмін: у Бельску, Воцьках, Бранску, Храбалах, Орлі, Рудцы і Вышках.

— У сваіх намаганнях, — дадае сакратар, — мы першы ў кіраўніцтве, каб узмопніц аўтарыгэцтв гміннай улады, каб з гміны зрабіць самастойную гаспадарчу-грамадскую адзінку. А клопаты? Без турбот у працы не бывае. Весь вёска Сабятына, якадзя дагэтуль знаходзілася ў межах Бельскага павету, мае адыйсці да Міліцыйскай гміны Сяміціцкага павету. Не ўсім, вядома, гэта спададлася. Знайшліся аж 24 гаспадары, якія напісалі скарту ў павятоўскіх камітэт партыі. Прыўліло якіх раз тлумачыць ім, што для жыхароў іх вёсці зручней будзе даязджаць у Міліційскія чымсыці ў Воцькі.

— А ў іншых вёсках?

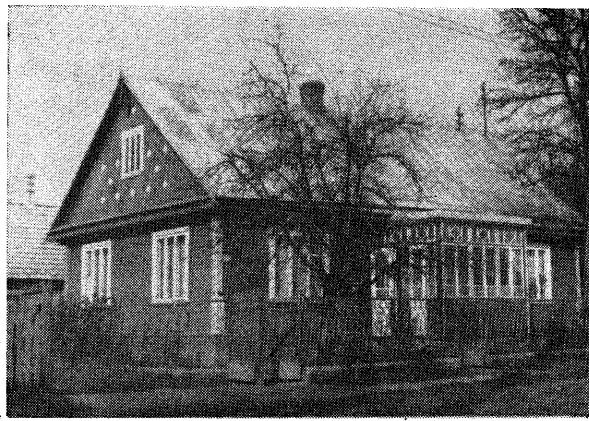
— Треба вам ведаць, што мы яшчэ ў кастрычніку г. правялі ў кожнай вёсцы раз'яснільныя сустэрэзы, у час якіх збраілі ўсіх здзілкі заўбаг: Для прыкладу: — вёску Малінаў мы пропанавалі далаўчыць да гміны Вышкі, а малінаўцы хадзялі быць у Бельскай гміне. «У нас у Аўгустове — МБМ, у Бельску мы ездзім за вугалем, у кірмашы, — тлумачыці нам і мы іх паслушалі. Вёску Буйнова мы хадзялі далаўчыць да

«Працяг на стар. 4»

(Працяг на стар. 5)

Каб такіх як найбольш

У кожнай вёсцы пабудаваны і будуцца мураваны дамы. Але дбайні гаспадары і свае драўлянія дамы ўпрыгожваюць так, што прыемна на яго паглядзець. Будучы ў Новыым Беразове на Гайнішчыне, затрымаліся мы пры надта прыгожай хаце з ганкам, якая пакрытая бляхой, ашалёвана і калірова памалывана, навукольнікі цікава адблескі. З хатай, на панадворку вялікі мураваны будынак, падобны да клуні, а за ён з яшчэ другі невялікі будынек і тут пры курсах спатыкаем мы жанчыну і даведаўся, што завуць яе Ліда Бірылка, што вельмі многа часу прысвячае яна додзяйку кур'ю, якіх маюць яны больш як 400 штук. Гэту кур'иную ферму залажылі яны тыры гады таму назад. Дае яна добрыя даходы, бо шмат лек і мяса прадацца дзяржаве. Але не толькі кур'инная ферма добраў ў Бірылку. Шмат свіній гадуноў яны. Зараз іх налічваеца 20 штук, у тым ліку 10 веснавых, 9 пасярэць і адна мацёра. Другую мацёру нядынаў прадалі. Вадзіла яна па 15 пасярэць. Тая, што засталася, мела апош-

нім разам 11 паразел. Яе два апаросы ў год забяспечвае Бірылкам маладняк да адкорму.

— А як вы забяспечваце корм свініям і курам? — запытаў я ў жанчыну. Пакуль я атрымаў адказ на гэтае пытанне, Ліда Бірылка пайнфармавала, што яе муж Шымон пашаў на Гайнішчу ў справе батарэй цэнтральнага аграплення, якое хоць залажыло яны на вясну, што сын Аляксандар — абсалютант сельскагаспадарчага тэхнікума з'яўляецца радным ГРН і ў сувязі з гэтым ж добра, калі ёсьць свае маціны, тым больш, што сын сам іх аблуштуваў.

— Трактар мы купілі па капітальному рамонце, яшчэ за яго не зусім разічыліся, — дадала гаварская жанчына. — Знаеце, вельмі многа працы. Мы ўжо стараем. Муж мой значна старэйша за мене. А сын не хоча жанчыцу, — прагаварыла Ліда Бірылка з нейкім сардичным закідам. — Шкода, што нашых мужчын няма ў хаце. Яны так любіць расказваць аб сваёй працы, якія даволі многа, але затое прыемна, што ва ўсім дапамагаюць нам маціны.

Пасля стала гаварыць яна аб рацыянальным кармлении, аб сваім 100-літровым парніку, які плануецца замяніць на электрычны, ды ў кормавых бура-

ках, якія ўваходзяць у меню кур'ю і свінінай.

На панадворку стаіць бульбакапалка і трактар, ды некаторыя іншыя сельскагаспадарчыя машыны.

— А ягода, мусіце, механизациі сельскагасрутка, пацікавіўся я.

— О! Гэта наша. Не паспелі зацігнуць толькі пад накрышці. У нас сваі і снопавізала, і плугі, і бароні, і сеўнік, ды купім яшчэ сваю малатарню. Вельмі ж добра, калі ёсьць свае маціны, тым больш, што сын сам іх аблуштуваў.

— Трактар мы купілі па капітальному рамонце, яшчэ за яго не зусім разічыліся, — дадала гаварская жанчына. — Знаеце, вельмі многа працы. Мы ўжо стараем. Муж мой значна старэйша за мене. А сын не хоча жанчыцу, — прагаварыла Ліда Бірылка з нейкім сардичным закідам. — Шкода, што нашых мужчын няма ў хаце. Яны так любіць расказваць аб сваёй працы, якія даволі многа, але затое прыемна, што ва ўсім дапамагаюць нам маціны.

См'я Бірылкай добра гаспадарыць. І каб такіх гаспадару было большасць у кожнай вёсцы, дзяржава напаціла ўзначна бацайшай.

Тэкст і фота М. Хмяліеўскай

ПАЛІНІ

настаўнік — вёска

таўнікі, цешыліся дзеци, але нядоўга. Не прайшло і года, як аказалася, што ўся падлога старажыні і паскроў праўніка. У чым справа? Нібы дробная рэч — будаўнікі «забыліся» зрабіць пад падлогі вентыльяцию. Будынак пабудавалі за 430 тыс. злотых, а праз год у рамонту трэба было ўклассіць яшчэ 100 тыс. зл. з дзяржаўных грошай. Не паспелі нацешыцца, як зноў у школе рамонтная брыгада. Год рамантавалі, і,

як кажуць настаўнікі, каб самі рукавы не закасалі і не ўзлілі за работу, дык нядвоядно, ці да гэтага часу скончылася б тая будаўнічая канінец.

Іншая будаўнічая справа — кватэры для настаўнікаў. Галубоны школьнікі будынак мае даволі віліке і високое паддашша. Змеркаваўшы гэта, аддзел паддашша. Змеркаваўшы гэта, аддзел асветы прызнаў школе 70 тыс. зл., потым 100 тыс. на рамонт паддашша і загаспадаранне яго на кватэры для настаўнікаў. Грошы пераведзены былі на грамадскую раду ў Кляшчыцах. Як ажадаў, гэта ў грамадской радзе яшчэ мінулай вясною, кватэры павінны быць гатовы на 1 верасня. Год ужо канчатца, але не было яшчэ на школьнікоў панадворку будаўніку, і нічога не змянілася на паддашы.

Ціпер у грамадской радзе арганізацыйны хаос. Таму настаўнікі вельмі

хвалююцца за лёс прызнаных грошай. Зможа ці не зможа грамадская рада прыслыць ім рамонтную брыгаду? Старты даўно прагніць. На паддашыні цяпер стаіць 17 (слоўна сеніціна) місак, вёдер, чыгуноў, каб дажджаваць вада не лілася на галаву, не пасавала не нервавала.

Настаўнікі вельмі песьмістычна глядзяць на справу рамонту школы, навучаньня папярэднім вольгам. На жаль, пакуль што німа падстаў, каб меркаваць інаки.

Ці супраўды німа каму пацікавіцца гэтымі справамі, калі грамадская рада не выконавае сваіх падставовых абавязкаў? А можа павятовая рада пацікавілася з біраправы выкарыстаннім грошай, прызнаных аздзелам асветы для школьнікаў?

Яніна Чэрнякавіч

— ПРАЦАУНІЦЫ ПАВЯТОВАЙ БІЛЯТЭКІ У БЕЛЬСКУ ПАДЛЯШКІМ

адпаведны актыў для абслугоўвання іх.

— Но наша арганізацыя не толькі араць, але і сеяць павінна! — сцвердзіў у заключэнне свайго выступлення Р. Семянюк.

**Патрэбна
больш беларускіх кніг**
(выступленне лідзі Радышчук)

Пачатак на стар. 1

ПОМ на вёсцы

кацы механікі, якія выконваюць гарантыйныя рамонты.

Каб палешыць умовы курсантаў з усю павету калія ПОМ-у будзеца інтарнат, а ў 1973 годзе расчленацца будова жылога будынку для працаўнікоў. Падпісаны адпаведныя ўмовы са студэнтамі беластоцкай ВСІ, якія пасля заканчэння школы прыйдуть сюды працаўнікамі інжынерамі.

Даволі добра арганізавана справа паславак гаручага і масла для сельгасгурткоў і сельскагаспадарчых калектываў. Аж у 85% сельскагаспадарчых адзінак ПОМ пастаўляе сваі транспартам гаручас. Справа гэта тут вельмі істотная, паколькі, як мы ўжо гаварылі, навакольныя вёскі знаходзяцца далёка ад чыгункі і гарадскіх цэнтраў.

Сёлеты ПОМ у Нарве ўпершыню занялі механізмай жылыцца і свінагадоўлі.

— Аслабіла не маем чым хваліцца, — гаворыць дырэктар. — Усяго механізмай мы дзве аборы і адну хлебні. Аднак на будуны год запланаваны зрачыць іх дзесці.

Дырэктар нараўскага ПОМ-у не любіць хваліцца, а яшчэ больш не любіць нараўкаць. Таму не скажу ён, чаму іменна тацька маляхізавана «абораў» у гэтым годзе. Справа тут не ўмагчылася ПОМ-у, але проста німа пакуль што ў ваколіцы будынку, якія можна было бы механізаваць. Каб гэтыя паслагі быті могілі спраўні і добраякасна выкананы, будзе створана пры ПОМ-е спецыяльнай брыгада механізатаў гэтыя вёскі і свінагадоўлі.

Нараўскіі помоці спецыялізујуцца па рамонце аўтамабіляў «Стар». Праводзіцца тут капітальныя рамонты фургону ізатэрмічных і самаходаў-халаўдзілнікаў для сельскагаспадарчых адзінак з усёй краіны. І супраўды, на панадворку самаходы з нумарамі Познанска, Варшаўскага, Люблинскага і іншых ваяводстваў. У год рамантуюць тут больш 500 аўтамабіляў. Зразумела, у гэтай галіне ПОМ як прадпрыемства мае найбольшыя даходы, аднак асновай сваёй працы лічыць службу непасрэдна вёскі, гаспадарам.

Неабходна сказаць некалькі слоў пра ўмовы працы. Усё тут разбудоўваецца. Чаму так, хай сведчыць настаўніцы прыклад: калі пабудавалі нараўскі ПОМ, памішканне на майстэрні было разічаны на 40 чалавек. Разбудоўваюцца і іншыя памішканні. Са звычайнага бараку зробены дасканалы сацыяльны абект. Тут шыкарны гарнітор, ёнцы душ, стаялікі, паслагі на 80. Усё гэта зроблена гаспадарчым спосабам, уласнымі рукаўмі. Аж не верыцца, што тут такі парадак на штодзен. Гэтага бытавога памішкання могуць пазайздроціць нараўскіі помоці наставіць вялікагарадскія прадпрыемствы.

У нараўскім ПОМ-е добра, а будзе яшчэ лепши.

А. Карпюк
Фота аўтара

У нашых бібліятэках неабходна правесці верыфікацыйныя кнігазборы. Вельмі часты на бібліятэчных полках займаюць месца кнігі даўно ўстарэўшыя, не прыгодныя для карыстання. Працы па верыфікацыі кнігазбору можа працаваць толькі камісія, у склад якой уваходзілі спецыялісты па беларускай мове.

Фота Цаф — П. Савіцкі

НА СТАРЫМ НІВЕ

З жыццем ЛЭС

Адной з найбольш папулярных дысцьпілін спорту ў Беластоцкім павеце з'яўляецца футбол.

Футбольныя розыгрышы сёлета адбываюцца ў гэтым павеце ў двух групах: трампажай ва ўзроце да 16 гадоў і ў Ц класе.

У розыгрышах трампажай уздельнічна 30 камандаў. Чэмпіёнам павету стаў ЛЭС Забудаў перад ЛЭС Багдан, ЛЭС Лявіцкі і ЛЭС Валіцы.

У розыгрышах Ц класа прымалі ўздел 62 футбольныя каманды. Першое месца здобыла ЛЭС-аўцы з Тыкоціна.

Апрача таго, піць футбольных камандаў ЛЭС з Беластоцкім павету ўзельнічала ў спартынгах. В класе. Да тых камандаў належыць: ЛЭС «Грыф» з Харошчы, ЛЭС «Матор» з Дайлідаў Гурніх, ЛЭС «Лампарт» з Багдан, ЛЭС «Нарава» з Жулткаў і ЛКС «Лось» з Васільковічаў. (ч)

Гайнаўка прыгажэе

У апошній гады папрыгажэла павятовая Гайнаўка. Шыркім тэмпам раступілі жыллёвія кварталы, адкрываныца новыя гандлёвыя павільёны, прыбыло скверыкі, асфальтавыя вуліцы, ходнікі. Асаблівую ўзгору гарадскай ўлады Гайнаўкі адводзіць паляпшэнню стану вуліц і ходнікаў. І так, пабудавалі вуліцу Віязовую, асфальты ходнік з боку вуліцы Дварцовай, пракладзен асфальт на вуліцах Вызваленія, Бучка, Варынскага, Дзяржынскага і іншых. Вулічнае асвятленне атрымаў пасёлак Дольнае. Зарас пракладваюць ходнікі на вуліцы 1 мая, Старыя драўляныя стубы электрапіліні неўзабаве застуپіць жалезабетонныя. Паабалілі вуліцы пасаджаны кускі жываплату і ружаў. (ч)

Пачатак на стар

На шляху

ў гміну

скай гміны, а яны — да Вышкіўскай. Мы ўступілі. Чехі Забалотныя захацелі перайсці з Арлыцкай у Белькайскую гміну. Мы згадаліся. Ступікі, Кожына і Зубавы мы хадзелі далучыць да Храбалоўскай гміны, а яны — не, давайце, кажуць, нас у Бельск! Што ж, пайшли мы ім на руку. Падобныя спраўлемі мы яшчэ многа. Усе прапанавоў і скары грамадзіні быў ў нас вельмі ўважіла разгляджала.

— Аўтарытэт гміннай улады, пра які выйгарвалі, перш за ўсё заляжкі ад людзей, якія будуть працаўляць у гмінных упраўленінях.

— Я згодны з вами, — гаворыць сакратар. — Таму мы вельмі ўважліва падбіралі людзей да гэтак працы, асабліва на пасаду начальніка гміннага ўпраўлення. Правілі размовы аж з 70 кандыдатамі. Усе будучыя начальнікі гмінных упраўленіяў у Бельскім павеце — людзі з вышэйшай адукцыяй, пераважна пасля сельскагаспадарчых або адміністрацыйна-праўных вышэйшых школ. Для недавучаных у будучых гмінах прости няма месца.

І так яно быць павінна. Адміністрацыйная рэформа ідзе ў тым напрамку, каб жыхар вёскі ў сваёй гміне мог аформіць усе свае жыццёвія патробы, а людзі, якія яго будуть абслугоўваць, каб рабілі гэта з веданнем спраўы, грунтуюна і ветліва.

Віктар Рудчык

НЕ ХАПАЕ ВАДЫ

Спяваюць, што «без вады і не туды і не сюды». І гэта праўда. Без вады нічога не зробіш ні ў горадзе, ні на вёсцы. Вада да ўсёго патрэбна. Перш за ўсё яна патрэбна да падрэвоткі ежы як чалавеку, так і жывёле. І чалавек і жывёла можа не ёшы жыць доўга, але не п'ючы вады доўга не выгрымае.

Вада — немаўторное прыроднае багацце, без яго немагчыма жыццё жывёльнага і расліннага свету. Вада мае шмат мінеральных солей, мае жыццедайную сілу. Наогул вады ў нас многаў рэках і азёрах, многа і пад замлём. Але адчуваюцца недахоп добрай п'янай вады ў шматлікіх мясцоўсцях. Адчуваюцца недахоп вады і горад Беласток, і болыш як 450 рэбак на Беласточчыне. Шмат калодзежаў на вёсках патрабуе рамонтава, а многія з іх наогул траба было бы ужо заваліць. Часта калодзежы знаходзіцца занадта блізкі ад хлівou, і можа прасачвацца рознамяшчаніем ячыстасці. Есць таксама калодзежы, заснаваныя паверхневай, грунтовай вадой, часта забруджанай, нездаровай, яна аслабляе арганізм чалавекі і жывёлы і можа выклікаць розныя хваробы. На вёсках пераважна ніхто не правярае, не канцралюе, і ніхто не ведае, ці вада здаровая, ці не, ці п'ючы яе пітгодзены людзі не наражаюцца сабе на хваробу.

А летам гэлага года ў вёсцы Бароўскія ў Лапскім павеце ў новым калодзежы здарылася страшная трагедыя. Выйдзяліўся з вады смердзіносны газ, ад якога загінула чацвёрта здаровыя людзі. Было гэта так. Калі дайшлі да вады, траба было яшчэ там нешта зрабіць, дык апусціць ў калодзеж гаспадар і адрэзу атручіцца. Не ведаюць, чы здарылася, аднавіяскіе ўпусцілі ў калодзеж другога селяніна. І гэты адрэзу не даў знаку жывіцца. Пасля апусціціся трэці, а затым чацвёрты. Усе яны атручіліся. Успыхнула трывога. Пайшлі ў рух тэлефоны, прыхадзіць спецыялісты і сцвердзілі, што з вады выдзяляецца смердзіносны газ.

Неправерана вада можа быць небяспечнай. Можа быць нікай якасці. І таму неабходна, каб санітарная камісія канцралювала ваду ў калодзежах. Асабіца ў тых, з невядомай якасцю вады, новых, нідаўна выкапаных.

Нацыя ўлады шмат увагі ўдзяляюць забеспеччэнню насельніцтва чыстай здаровай вадой. Згодна з планам Прэзідента ВРН, да канца 1975 года атрымаюцца ваду з водаправодаў жыхары 124 вёсак Беласточчыны, гэта значыць, 25 працэктнага тык вёск, якія адчуваюць недахоп вады. Апрача таго, будзе пабудавана шмат новых калодзежаў.

У Гайнаўскім павеце ў гэтым годзе пабудаваны водаправод у Кляшціах, закончаны першы этап будовы водаправода ў Белавежы. У наступным годзе распачата будова водаправода ў Нараўцы і Сухэльцах. У Кленіках існуе механічнае ўпачыненіе вады і будзе яно аbstыланы ў іншых вёсках. Падрыхтоўка да эксплуатацыі водаправода ў Шастакові. Запланавана будова таксама глыбинных калодзежаў з межакампактарнай падачай вады. У першую частку атрымаюцца ваду з водаправодаў вёскі, у якіх існуе міжгуртковая машынна-трактарная базы. Некаторыя МБМ-ы ўжо маюць водаправодныя сеткі. Маюцца ў таскама і гайнаўскіх прадукцыйных спулдзелнях.

Як бачым, у гэтым напрамку шмат работіца на Гайнаўскіх, але яшчэ больш трэба зрабіць.

М. Хмялеўскі

Добра працуе злеўня малака ў Плянцы

У злеўні малака ў вёсцы Плянты Гайнаўскага павету заўсёды належыць лад і парадак. Любіца Новік працуе тут яшчэ п'ять гадоў. Малако возіць сюды сяляне з Плянты, Сушчага Барка, Беглюкоў. Летам збраіцца 600 і больш літраў сырадою. Найблізы малака прывозіць дачастаўцы з Плянты, Сушчага Барка і Ляўкова. Па 20 і больш літраў малака прывозіць: Марыя Кунцівіч, Вероніка Чапкоў і Уладзімір Вайцешук з Плянты, Антаніна Сухадола з Сушчага Барка, Мікалай Ляўчук з Новага Ляўкова. Любіца Новік сумленна выконвае абавязкі на пункце скupкі малака. Яшчэ толькі хадзеліць б'ё, каб за вадою не хадзіць да студні, а мень яе ў будынку. (ч)

Ф-А-Л-В-К-Л-О-Р

Што ж-на-ты да дэ-зэ-чи-ны што й вэ-чэ-ра хо-дзіт.

Цяжко-цяжко на сэр-дэн-ку, як вэчэр находит;

Што ж-на-ты да дэ-зэ-чи-ны што вэчера ходзіт,

Ужэ прыношы малы дахаты, стаў нахажа тачыці.

Его жонка, як голубка, пачала прасіці;

Его жонка, як голубка, пачала прасіці:

— Ни рэж, чы рэж, моі маленкі, хоць адну гадзіну —

То я табе падгадаю малую дзічину,

То я табе падгадаю малую дзічину.

— Будзеш гады, малы тві міла, дзеўчы гадаваці,

Як я пайду да дунаю нахажа паласкай,

Як я пайду да дунаю нахажа паласкай.

Вы, суседзе — добрые людзі, пакажыце ўешчы:

Ніхай езде, забрае дачынныя вешчы,

Ніхай езде, забрае дачынныя вешчы.

Як вайшелі малы дахаты, упала дочыці ў ногі:

— Ох ты, дочка, мыя дочка, чы ты нарабіла —

Свае дзялі, як голубкі, ты ѹ асіраціла.

— Ой, чы я іші асіраціла, асіраціла людзі,

Асіраціла тая шэльма, чы ж-на-ты любіт,

Асіраціла тая шэльма, чы ж-на-ты любіт.

Ад Юліі Харкевіч, 1919 г. нараджэння, вёска Міхнаўка, Гайнаўскага павету, записі 30 жніўня 1972 г. Мікалай Гайдук. З магнітафоннай стужкі нотны запис зрабіў Эдуард Гойлік.

ДА-
СЯГ-
НЕН-
НІ

Школа ў Нарве.

Фота Я. Цялуніцкага

Пачатковая школа ў Нарве Гайнаўскага павету мае ў сваій дыдактычнай хаваўчай працы значны дасягненіні.

Наставніці калектыву школы прывідзеўцам зацікаўленне і ахвоту да грамадскай дзеяйнасці. У школе належна працава ЗГП, а вучнёўскі кааператары ў бягучым годзе занялі другое месца ў Нарве і атрымаў 700 зл. узнатароды. У будучым годзе юныя кааператары наўмераўчыя заняція вырошчванием раштвараў у парніках.

Школа ў Нарве сярод сваіх выхаванкаў мае ўжо магістрат і інжынера. Надаўчыя адліжленне польскай філалогіі Варшаўскага ўніверсітэта закончылі Марыя Кірыловіч і Уладзімір Гнатоўскі з'яўляючыся студэнтамі Вышэйшай інжынерскай школы ў Беластоку.

Школа ў Нарве сярод сваіх выхаванкаў мае ўжо магістрат і інжынера.

Надаўчыя адліжленне польскай філалогіі Варшаўскага ўніверсітэта закончылі Марыя Чарнякевіч, а Вышэйшую інжынерскую школу ў Беластоку — Анна Сенцохускай.

Саліднае праца школы дазваляе спадзявацца, што такіх прыкладаў з кожным годам будзе прыбываць. (мт)

Весткі з Шэрняў

Вёска Шэрні, што ў Бельскім павеце, налічвае калі 70 гаспадароў. Вёска наўгяд не вялікая, але людзей затое мае зарадныя і гаспадары.

Як толькі мачней прыгрэе сонца і расплывецца снег, з самай ранінай вясны людзі прыступаюць да працы. Займаюцца яны пераважна агароднай. У «інспектах» яны сеюць расаду капусты, памідораў, цыбулі і многіх іншых агароднін. Можна сказаць, што людзі з'яўлююцца сапраўднымі агароднікамі. Догаў праца прыношыць им не толькі задавальненіе, але і вялікія карысці пад канец лета і ў пачатку восені. На палах у іх пасаджана наўрат на некалькі араў трускалак — і з гэтага таксама агароднін.

Сялянам дапамагаюць міжгуртковая машынна базы, якія існуюць ўжо п'ять год. У склад машыннай базы ўваходзіць 15 трактараў, 2 камбайні, 4 спнопавізакі, трактары і многіх іншых машын, патрэбных гаспадарам. МБМ мае сваю частку зямлі, якую сама заўсім атрымліва дахад.

Задаволены туцьшым сельгасгуртком не толькі жыхары Шэрняў, а таксама і жыхары навакольных вёсак.

«Ніва»

№ 50 (876)

10 снежня 1972 г.

5 стар.

Дрэсіроўшчык

Усе начаюся з таго, што я скліпі невідомую браншу. «Як дрэсіраваць сабаку?» Мой Тэрэз перасяліся са сваі будкі ў хату. Я вар'ю аму справу па рэціптах, ука- заных у браншу, між у

цэлай вадзе, вядзіч учен- ды на працу, і, вадома, дрэсіраваў.

Але ўсе ты пумады, што было, апісаны ў книзе, мене не задавальняю. Хадзелася павчыць сабаку чаму-не- будзе незвычайну. І тут

дапамог віталак.

Некік паведаўся да мене сучеснік Іван. Пашутэрый міністэрства спорту, падкамісар па фітнесе. Іван паведаўся ў кнізе, мене пад ложак за кошыкі 3 гарлакі. І рагам міне пок- нула думка... А што, калі?

Каратэ — какуты, плав- некаторы час, варта толькі быўши каму-небудзі з сібіру прыбіць да мене ў хату, як Тэрэз кулам кідаўся над ложак і вільгаваў кошык. Усе смяяліся і халалі, што такому кумуру можуть паз- здрошыць і ў церкву.

Аднойнік да нас у хату зе- вітаў наш участковы Макар Пітровіч.

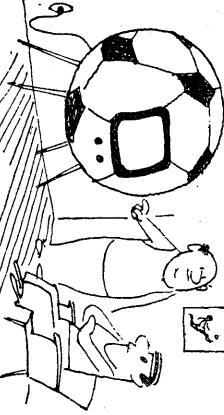
— Нехта ў вельмі канцы вёлкі сакавонку варыць. Мо ведзеш хто?

— Да ішо вѣ, таварыши міціністры, адхуків мне...

Не паскідайваюші, як з-тад ложка пакаўшыся Тэр- зор, дыкічы, за сабою ко- цік з бутэлкамі...

Калі зараз твародзіць, што сабака сбірае чашавік, я ўс- памінаю стары віталак і гор- ка ўзіхамо...

Мікола Рудкоўскі

У РАІ

Адам і Ева гульююць па раі. Ева пыгает:

— Ты кахаеш мене, Адам-

чы?

— А каго ж я пічу? — уз-

дыхае Адам.

Локтар: Не адкрывайце так шырокі порт!

Ходзірай. Вый ж скажі, што ўвізіліш піштыпкі ў сэре-

лізну.

Локтар: Але я сам засту-

пілі гаюшкі.

Локтар: Ницькою від

зікі, якіх ён

NIE ZAPOMNISZ NIGDY

На вяслоўшчыне да мене пісъмо, калі юн-

зевініці по тэлеграфу.

Сінія калючка

Хочь квадрат разбіць на 16

малых квадрату, вынімі

якіх называюцца лікамі алі

да 25. Задзяліць прастым

лікомі па 4 лікі, наўсцупе

6 пяцетных фігураў: 2 гра-

ліней, 2 паралелірамі, 1

квадрат і 1 ромб. У якіх су-

спраціць квадраты не ўлі-

чыцься.

— Чаму ты сёняні так поз-

на са школы вярнуўся?

— Потому што я сухаваты.

Вілан, энэ настайшы пі-

знер не атрымаваў зарплаты.

— Не, таго я настайшы пі-

знер ўжо пакінула?

— Я, пасып, я настайшы пі-

знер, які вілану сказа-

ла, што я не я, яна

даюно даому 6 лікіла.

— Чаму ты пакінула?

— Потому што я

зікі, якіх ён

зікі, якіх ён